

REAGOVANJA

Čija je istina?

(Otvoreno pismo Esada Cerovića, urednika Informativnog programa Radija BiH, Nijazu Skenderagiću)

Moram priznati da me je neprijatno iznenadio tekst objavljen u cijelom listu »Oslobodjenje« u kojem gospodin Nijaz Skenderagić iznosi tvrdnje da je prilikom radnog dogovora u RTVBiH traženo od predstavnika SDP-a da ruše Vladu.

Reagujem jer sam neposredni učesnik tih razgovora i s punom moralnom odgovornošću tvrdim da je to apsolutno netačno.

Čitaoce podsjećam – predstavnici SDP bili su pozvani na razgovor u kolektiv RTVBiH da sa predstavnicima ovog kolektiva razjasne slučaj objavljivanja saopštenja Kluba poslanika SDP nakon prekida rada Skupštine Federacije u Zenici, ali i da se izvrši razmjena mišljenja sa predstavnicima ove partije o budućoj saradnji. Razgovoru su u ime SDP prisustvovali gospoda: Zlatko Lagumdžija, Gradimir Gojer i Nijaz Skenderagić. Kolektiv RTVBiH predstavljali su: gospođica Amila Omersoftić, v.d. direktora JP RTVBiH, gospodin Ahmet Hadžijamaković, direktor TVBiH, gospodin Milenko Vočkić, glavni i odgovorni urednik Radija BiH, te ja kao urednik Informativnog programa Radija BiH.

Podsjećam, gospoda iz SDP, na ovaj sastanak bila su pozvana pismom–telefaks–porukom, dakle službeno i zvanično (a priznaćete, gospođine Skenderagiću, radili ste u MUP-u, da se sa pisanim tragom ne sazivaju navodni skupovi na kojima se »dogovara«, »začuvava«, »nagovara« i »traži« rušenje Vlade i premijera.)

Teške su to optužbe i kao čovjek, kao profesionalac, a i kao urednik Informativnog programa, oglašavam se da kažem da su to zaista neistine (što ima i drugo ime).

Vjerujući u profesionalizam i objektivnost kolega iz »Oslobodjenja«, šire ću pokušati podsjetiti na tok sastanka. Na samom početku gospodin Zlatko Lagumdžija stavio je primjedbu na kadrove u ovom kolektivu. Reagovao sam i gospodinu Lagumdžiji i prisutnima rekao, a iza tog dogovorno stojim, da nijedan urednik na Radiju BiH: od glavnog i odgovornog, preko urednika Kulturno–dokumentarnog programa pa do mene – nije ni u jednoj stranci, a koliko ja znam, ni većina novinara Aktuelno–informativnog programa. Opaski na ovaj moj istup nije bilo, mada je izrečena primjedba bila »jasna«. Ne znam iz kojeg razloga se uporno pokušava stvoriti slika da gospođica Amila Omersoftić postavlja na mjestu urednika kadrove Stranke demokratske akcije.

Istina je potpuno drugačija – ova kuća rasturana je sa svih strana, a preživjela je zahvaljujući samo tome što su u njoj ostale patriote i profesionalci i svrstavati nas i žigosati da pripadamo nekom zaista nema smisla.

Razgovarali smo o vašem zeničkom saopštenju. Nigdje i nikada se nije desilo da Klub poslanika jedne stranke, jedne partije, oglašava i komentariše zasjedanje parlamenta. Gospođine Skenderagiću, Radio–televizija BiH prenosila je cijeli tok zasjedanja Skupštine Federacije i slikom i tonom. Pitam Vas da li bi BBC objavio reagovanje, na primjer, istup liberala na parlamentarnu sjednicu? Zašto SDP nije otvorio raspravu na

ponašanje zastupnika na sjednici Republičke skupštine – naredni dan? Kolektiv, bolje rečeno programi Radija i TV, to bi direktno prenosili. Valjda RTVBiH ima pravo na uređivačku i profesionalnu politiku! Gospođine, prošla su vremena, nadam se zauvijek, kada se moralo objaviti svako saopštenje, kada je Radio–televizija bila ponekad puki prenosilac – bolje rečeno javni razglas. Demokratiji se svi moramo učiti.

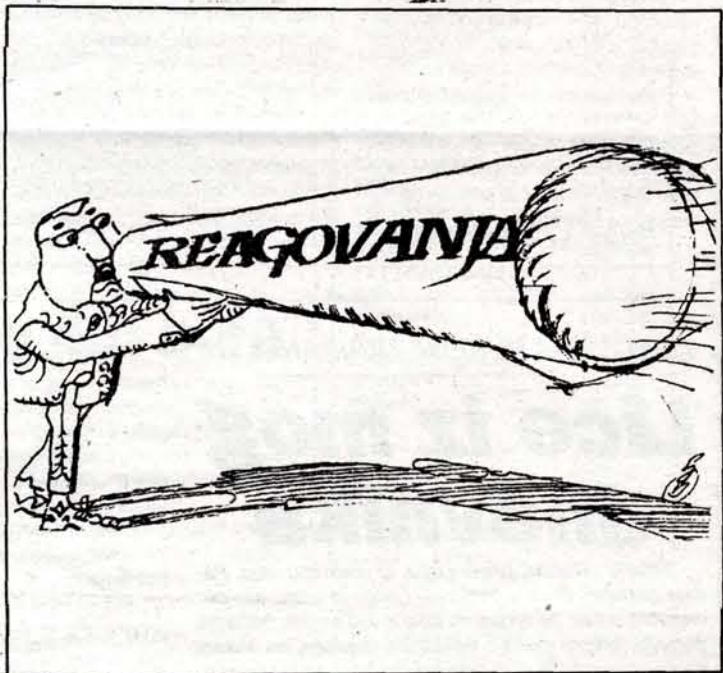
Govorilo se o Vladi BiH, ali ne onako kako ste Vi to interpretirali. Bilo je to u kontekstu razgovora o stranačkom prisustvu u programima RTV. Tada sam pročitao podatke (kao i na konferenciji za novinare koju je rukovodstvo RTVBiH imalo u subotu, 7. januara) o prisustvu SDP u programima – na osnovu statističke obrade podataka. Rekli ste da na prisustvo vaše partije nemate primjedbi. Govorilo se o emisiji – a ne kako je interpretirano – specijalnom programu u kome bi se kritikovala Vlada R/F, već, podsjećam Vas, emisiji tipa »TV parlament« – kakav ima Hrvatska televizija, u kojoj bi učestvovali predstavnici SVIH parlamentarnih i vanpar-

nik Informativnog programa Radija BiH.

Kako objašnjavate različito viđenje toka sastanka? Jesmo li zaista bili na istom skupu? Ja mislim da jesmo. Ne brinem, istina će kao i uvijek pobijediti. Vama, a i onima koji su neupućeni, govoriće samo činjenice: evo podataka iz statistike o minutaži sadržaja u emisijama Jutarnji dnevnik, Dnevnik u 15 i Hronika dana za septembar–novembar '94. U tom periodu objavljeno je 489 minuta iz aktivnosti Vlade R/FBiH, a u istom periodu 58 minuta i 20 sekundi iz aktivnosti SDP.

Ima li logike da se na radnom dogovoru sa SDP navodno nudi prostor za »rušenje Vlade«, a da se već tri mjeseca traži učešće predsjednika Vlade u Otvorenom studiju (što premijer zbog svojih obaveza nije mogao da prihvati). To su činjenice koje se jednostavno daju provjeriti – i u kabinetu predsjednika Vlade kod »letarice«, a i u planovima ove kuće.

I glasno razmišljam. Nije valjda u »fundamentalističkoj« Bosni muški strah tako veliki da se svaka sposob-

lamentarnih stranaka, gdje bi predstavnici stranaka otvorili raspravu o aktuelnim pitanjima, pa i o zakonskim aktima koje predlaže Vlada.

Ako je javni, otvoreni dijalog stranaka koji bi emitovao Radio–televizija »nudenje prostora za rušenje Vlade i premijera« – aferim.

Na sastanku je rečeno da se priprema kodeks učešća stranaka u programima Radio–televizije, što ste ocijenili kao dobro, no, tražili ste da prije usvajanja u kolektivnu bude dostavljen i vašoj partiji na uvid – kako bi dali konstruktivni doprinos tom kodeksu.

Podsjećam Vas, jedina primjedba koju ste uputili u toku ovog sastanka predstavnika SDP i predstavnika kolektiva RTVBiH bila je da »treba da skinemo himnu SDA, koja se stalno emituje prije prvog TV Dnevnika«, na što smo vam predložili da SDP pokrene tu raspravu na sjednici Skupštine, a da gospodin Gradimir Gojer, koji je član Programskog vijeća, to pitanje pokrene na sjednici ovog tijela.

Eto, to je gospođine Skenderagiću, istina sa sastanka kome ste Vi bili prisutni u ime SDP, a ja kao ured-

nik Informativnog programa Radija BiH. Na žena onemogućava sitnim i krupnim podmetanjima. Nisu valjda žene Bosanke osuđene da samo peru, krpe, šiju, kuhaju, radaju djecu, da su poslušne, jer je ovo država muškaraca. Gospođine Skenderagiću, ne branim Amilu Omersoftić (ne treba da je ja branim, ona zna to dobro i sama), ja branim svaku Bosanku (majku, sestru, suprugu, kolegicu), ali branim i istinu, moral i dostojanstvo. O politici i moralu – ja neću, narod je politiku davno nazvao praviim imenom.

I zaista, na kraju, još dvije stvari. Znam, prikaziće mi mnogi zvono da sam »Amilin igrač«. Ranije su mi kačili da sam igrač mog poštovanog kolege Zije Dizdarevića. Svima njima, a i Vama, odgovoriću parafrazom Rolanda Barta, koji kaže: Demokrat-ski čin ne sastoji se u tome da se neko prinudi da šuti, već da se »natjera« da govori – istinu.

Ukoliko tvrdite da ovo što ja iznosim, u otvorenom pismu, ne odgovara istini, očekujem Vašu tužbu za klevetu i uvredu.

S poštovanjem,
Esad Cerović

PORUKE

Pamet u glavu

I narod i puk su za Federaciju

Obični čovjek još uvijek razmišlja: Ko je stvorio pogodne uvjete za tešku »svadu« dva naroda (Bošnjaka i Hrvata) koji se nikada nisu svadali, ni ratovali, u prošlosti. Ali, ostavimo to za istoričare, analitičare i trezvene političare, neka oni nađu pravi odgovor. Mi, ovdje u Sarajevu, a vjerovatno i u Federaciji BiH, zasićeni trogodišnjim strahotama, molimo parlamentarce i sve nadležne da u narednom vremenu uzmu u obzir i neka naša razmišljanja o sljedećem:

Prvo, politika korak po korak nije loša, ako se ne korača »korak naprijed, a dva nazad«, jer takvim »hodaњem« ne bi nikad stigli do »ulaza« Federacije.

Drugo, stari Latini su rekli: Čovjeku svaki dan prijete opasnost od čovjeka. Tu opasnost, koju je »izmislio« sam čovjek, mi smo iskusili na svojim ledima, u svojim obiteljima i domovima. od travnja (aprila) 1992. godine u napačenoj BiH sve je stagniralo, a groblja su rasla, mladost je vehnula i umirala.

Treće, pučanstvu (narodu) se »pričinjava«, ili je to istina, da se vojnici mnogo lakše, brže i realnije dogovore nego političari. Četvrto, moj rahmetli otac znao je reći: Para (čitaj: marka) vrti gdje burgija neće. Ako ne vjerujete pitajte ratne profite-re, pa ako vam ne odgovara, spomenite im da će se uskoro otvoriti PLAVI PUTEVI i vidjećete kako će od muke i jednog odmah poplaviti, pa onda poze-lenjeti.

Peto, izgleda da su vrlo važna »smetala« na putu ka Federaciji »lokalni šerifi« koji još od prvih dana rata znaju onu narodnu: »Bolje u selu biti

prvi, nego u gradu zadnji« i koji u džepove trpaju »marone«, a da prethodno ne uzvikuju: »Vrući, vrući, maroni...« Fala Bogu, što ne bi, kad mogu!

Šesto, jedan stari adžo skoro veli: nema sreće, mira, slobode i napretka dok se dijelimo, dok smo mi ovdje, a oni tamo, dok barikade »svoj posao rade«, dok se neki kunu FEDERACI-JOM, a Federacija tapka na mjestu i pita (ljutito): »A kantoni, a zajednička policija, a problem carine, pa nove općine, povratak nesretnika svojim kućama, škole i jezik, slobodno HO-DANJE (čitaj: kretanje), razne crte i linije što ste ih sami iscrtili, pa onda rat medija u stilu: Mi smo mi, a oni su oni (anamo oni); ili poneki intervju čiji je moto: Tamo su avanturisti, ovamo realisti, tamo su hitreci, a ovamo OK, momci...«

Sedmo, kažu da je bolji i loš mir nego bilo kakav rat (to ćemo vidjeti do konca aprila). Ipak, imajte na umu da postoje i oni koji se (i pored svih strahota) nišu OPAMETILI, kod kojih riječ MIR izaziva NEMIR.

Osmo, mi obični puk (narod) nadamo se da ćete vi zastupnici i poslanici trezvenije i logičnije razmišljati, u ime nas, o svemu rečenom, i onome nerečenom; te da ćete ubuduće, pri donošenju odluka, zakona i propisa, izboru čelnika, primjenjivati nedavno OPROBANU »formulu« koja glasi:

Kad se radi mudro, pametno i složno, onda nam se DOGODI

Kupres, i obratno: Zenica.

Bliži se 16. siječanj, pa ćemo vidjeti.

Budite pozdravljeni pozdravom: I NAROD I PUK su za Federaciju!

Husnija ČENGIĆ

UPOZORENJE

Udar u "Zid"

Radio Zid Sarajevo ovin dana obilježava pune dvije godine rada. Za to vrijeme »Zid« je svakodnevno, bez obzira na teškoće, emitovao dvadesetčetvorosatni program namijenjen svim društvenim i intelektualnim krugovima u gradu. Osim pravovremenog i, ako to možemo sami za sebe reći, objektivnog informisanja za koje smo u profesionalnim krugovima dobili puno priznanje (pogotovo za izvještavanje o kriznim situacijama oko Goražda i Bihaća), »Zid« je pripremao i emitovao kulturni i obrazovni program. Ovo je pogotovo bilo važno u vrijeme potpune komunikacijske blokade kada najveći broj kulturnih i pogotovo obrazovnih institucija u gradu nije radio.

Od oktobra 1993. u okviru svog dječijeg programa Radio Zid je, uz pozitivno mišljenje Ministarstva za kulturu, pokrenuo svoju zimsku školu za osnovce i praktično, tokom jeseni i zime, bio jedina škola u gradu koja je funkcionirala (po važećem nastavnom planu i programu) bez zastoja. U svojoj misiji, koju prije svega vidimo kao kulturnu, pomogli smo i organizovali čitav niz kulturnih manifestacija, promocija i posebnih radijskih programa, te pokrenuli vlastitu izdavačku djelatnost. Zbog svega navedenog Radio Zid je u domaćim i međunarodnim profesionalnim krugovima identifikovan kao objektivni i profesionalan medij. Potvrda ove ocjene stigla je i od uglednih svjetskih kuća, pa je Radio Zid dobio ekskluzivna prava razmjene programa sa Svjetskim servisom BBC-a i Glasom Amerike.

U međuvremenu, Radio Zid Sarajevo proglašen je institucijom od posebnog značaja za odbranu Republike Bosne i Hercegovine na nivou grada Sarajeva. Radnom sistematizacijom ovjerenom od strane Gradske sekretarijata odbrane

Radio Zidu Sarajevo odobreno je izdavanje 32 (tridesetdvije) radne obaveze, čija je ispravnost inspeksijski provjerena od strane Okružnog sekretarijata odbrane. Sve vrijeme emitovanja programa Zid je minimalno koristio tu mogućnost, pa se na radnim obavezama nalazilo samo šest ljudi (četiri muškarca i dvije djevojke) koji imaju neophodno iskustvo i znanje u obavljanju ovog vrlo odgovornog posla. Ostatak angažovanih u realizaciji programa svoje obaveze na Radio Zidu obavljaju u slobodno vrijeme, kada nisu na svojim redovnim dužnostima u Armiji BiH i MUP-u.

Zato nas je začudila činjenica da su četvorica naših ljudi na ključnim funkcijama (pomoćnik direktora, glavni urednik programa, urednik programa i urednik zabavnog programa), koji su ujedno i jedina četvorica (muških) nosilaca radne obaveze Radija Zid pozvani da se hitno jave u ratne jedinice Armije BiH u koje su raspoređeni. Primljena ovakve odluke praktično bi dovela u pitanje opstanak programa jedne radijske stanice u sredini koja je, do sada, važila kao tolerantna i demokratska i zato dobila i međunarodna priznanja. U vrijeme pojačane osjetljivosti pitanja djelovanja medija u ratu, ovakva bi se odluka u domaćim i pogotovo međunarodnim medijskim i političkim krugovima mogla protumačiti kao pokušaj da se zatre jedan od oslonaca u razvoju sarajevskog i bosanskohercegovačkog demokratskog i medijskog okruženja.

Glavni urednik
Vlado AZINOVIC
Odgovorni urednik
Zdravko GREBO
Direktor
Rade JEVTIĆ